

Borci JA iz Ptuja in mladinci iz Maribora so se izkazali kot nedeljski prostovoljci

V nedeljo 23. oktobra t. l. se je vršilo prostovoljno delo 60 pripadnikov JA in 36 mladincev iz Doma učencev v gospodarstvu v Mariboru na pobudo Oblastnega podjetja Sadje in zelenjava v Ptuj.

V sedanji sezoni za odkup sadja gre za to, da se za domače in za izvozne potrebe zbere, sortira, spakira in v skladiščju oziroma odpremijo čim večje količine industrijskega in namiznega sadja. Ta akcija zahteva zraven vestnega dela pridelovalcev sadja ter delavcev odkupnega podjetja tudi pomoč množičnih organizacij.

Nedeljski prostovoljci so izvozili iz zbiralnic 40.000 kg jabolk, iz skladišča pa so jih naložili tri vagona. Da je delo potekalo uspešno in brezhibno, je zasluga borcev JA Mitič Miloša, Subotič Mitra, Nikolič Du-

šana, Marinkovič Dobrivoja in Marič Georgija, ki so v 6. urah naložili, prevozili in raztovorili 30.000 kg jabolk.

Nesortno sadje je bilo treba v Ptuj sortirati. Pri tem delu so se izkazale mladinke iz Maribora: Marhold Tezija, Samec Anica, Neivirt Slavica, Živko Helena in Petrič Marica, ki so v osmih urah presortirale 5000 kg jabolk.

Pri zbujanju zabojev so tekmovali mladinci iz Maribora. Ob 4. uri popoldne so končali z delom in pregledali uspehe. Mali Koren Stanko je napravil v 8 urah 50 zabojev. Tudi ostali mladinci so marljivo sodelovali in zbili skupno 497 zabojev.

Borci JA in mladinci so končali nedeljski dan v zavesti, da so pomagali izvršiti nekaj nalog planskega družbenega gospodarstva. I. A.

Močno orožje ljudske oblasti je prepričevanje, ki ga poedinci podcenjujejo

Trnovska vas, oktobra 1949. Graditev družbenega gospodarstva z lastnimi sredstvi zajema tudi lastna sredstva kmetijstva vseh treh gospodarskih sektorjev, to tembolj, ker je treba kmetijstvo dvigniti na stopnjo, ki ne bo zaostajala za elektrifikacijo in industrializacijo naše države.

Dnevna dela na KLO v zvezi s plani dokazujejo, da je treba dnevno upravljati v skladnosti s planom obseg in oblika v kmetijstvu. Kmetje, ki to razumejo, vzdržujejo stalni kontakt s krajevnimi organi oblasti in usmerjajo svoje gospodarstvo v duhu napredka.

Kmet Simonič Anton iz Trnovske vasi št. 48 je vedno gospodaril po svojih potrebah. Na 20,59 ha zemlje je pridelal za družino in za prodajo. Upravičeno bi pričakovali, da bo tako delal tudi sedaj, ko mu mora biti jasno, da dela za družino in za družbo delovnih ljudi. Po svoji vesti bi bil rad med zglednimi kmeti, vendar po obsegu posestva raje ostaja v vrsti kmetov, ki vidijo v planskem gospodarstvu svojega sovražnika, ker to od njih zahteva izvrševanje nalog, ki gredo v korist graditve socializma. Sedaj mu je vseeno, če ostane družbi dolžan 223 kg pšenice. Drugače bi se bil gotovo potrudil, da ne bi nikomur ničesar dolgoval in ne da bi se zagovarjal pred ljudstvom za to, ker je ostal na dolgu količino pšenice, ki bi jo sicer lahko oddal.

Kdo bi mogel upoštevati vse izgovore takih dolžnikov kot je Simonič Anton, ki obešajo krivdo na razne malenkostne napake krajevnih ljudskih odborov itd. Nešteto je primerov, da izpolnjujejo poedinci naloge svojega gospodarstva, neglede na krajevni plan. Ko se izvrši obračun po krajevnem planu, ki je za organe ljudske oblasti edino zakonito merilo, ugotavljajo poedinci, da je obračun previsok, ker niso zasejali in posadili planiranih površin temveč manjše ali večje. Krajevni ljudski odbor bi moral potem biti krivec vseh težav in nepravil, ki sledijo v času izvrševanja odkupov.

Tak odnos do izvajanja plana v kmetijstvu zahteva občutljivejša vzgojna sredstva. 6 mesecev odvzema prostosti. pogojno za dobo dveh let nedvomno predstavlja za Simonič Antona dokaz, da ni vseeno, če kdo izpolnjuje svoje naloge in živi svobodno, ali pa če mora ljudska oblast nastopati z ukrepi, da doseže, kar bi poedinci sicer lahko izvršili.

Primer Simonič Antona spada v vrsto primerov, kjer so mere prepričevanja ostale brez učinka in kjer je morala ljudska oblast z zakonitimi ukrepi zavarovati plansko disciplino. Tekom dveh let, se bo Simonič Anton resno zavedel, da je njegova neposlušnost njemu osebno škodovala in da reakciji ni mnogo koristila, četudi je poslušal in izvršil njeno nakano. I. s.

Rekruti letnika 1929 iz ptujskega okraja so odšli v JA

V dnevih med 19. in 24. oktobrom t. l. so delovni in krepki delavski in kmečki fantje letnika 1929. iz ptujskega okraja začasno zapustili svoje domove in obrate, da nastopijo častno službo v JA. Z njimi so odšli tudi fantje do letnika 1922, ki jim je bila vojaška služba ob prilikah prejšnjega rekrutiranja odložena iz raznih družinskih, študijskih in drugih razlogov. Po mestu se je razleglo petje in vriskanje rekrutov in njihovih spremljevalcev, ki so se pripeljali iz bližnjih in daljnih vasi na kmečkih okrašenih vozovih.

Rekruti iz Lešnice so prišli nekaj minut pred napovedanim časom na Vojni odsek v Ptuj ter se vzgledno obnašali. Pri njih kot pri rekrutih iz Cvetkove, Velike Nedelje, Ormoža, Središča, Obreža, Zavrča in Gruškova je bilo mogoče z veseljem ugotoviti, da se današnji rekruti več ne opijajo, da ne razgrajajo, izvajajo, temveč da se obnašajo, kot to pristojno rekrutom nove jugoslovanske armade. V nasprotju s temi rekruti pa so se izkazali rekruti iz Zetal, Leskova, Majšperka in Slovenje vasi, ki so prišli skupno s krajevnimi predstavniki oblasti en dan pozneje. Rekrute iz haloških predelov je bilo sicer lažje razumeti ob zamudi zaradi prevoznih sredstev, ni pa to slučaj pri rekrutih iz Slovenje vasi, ki so očitno namenoma zamudili in s tem ustvarili pri vojaški oblasti slab vtis.

Ves čas zbiranja rekrutov v Ptuj sta kapetana tov. Gregorič in tov. Grmek ter st. vodnik tov. Matič in vodnik tov. Ličen z nastopom, ki ga imajo oficirji in podoficirji JA, dokazala rekrutom, da gredo v JA, ki je življenjska šola mladih rodoljubov, čuvarjev pridobitev narodnoosvobodilne borbe ter čuvarjev graditve socializma v Jugoslaviji. Tudi

komanda garnizona je šla rekrutom zelo na roko glede zbirnih prostorov in prenočevanja do odhoda na zbirni center v Maribor.

Kapetana tov. Pešič in Šarac sta s tovariškimi odnosom rekrutom izkazala odnos starešv in JA do mlajših članov JA, ki prihajajo iz dela v kmetijstvu, industriji in obrti in vstopajo v šolo obrambe domovine delovnega ljudstva in graditeljev socializma.

Omeniti moramo, da je bilo zelo lepo videti rekrute iz Gorišnice, ki jih je spremljala vojaška godba do kasarne in celo na dvorišče in tam rekrutom in ostalim vojakom zaigrala nekaj razveseljivih. Mestna godba je spremljala rekrute na postajo v Ptuj, kjer je uprava železnice za prvo skupino rekrutov vse dobro pripravila. Pri odpravi druge skupine pa s strani železnice v Ptuj ozir. že v Murski Soboti ni bilo take opore, čemur je očitno krivo pomanjkanje železniških vozov. Na vožnji v Maribor in v Mariboru so se rekruti lepo obnašali.

Nastop rekrutov v Ptuj je dokaz razširjevalcem laži, da pomeni za rekrute v Jugoslaviji odsluženje vojaške službe najvišjo čast in dolžnost, ki jo imajo državljani nove Titove Jugoslavije. V. J.

ZAHVALA

Okrajni odbor Rdečega križa Slovenije v Ptuj se najlepše zahvaljuje tov. Vraničar Slavu, knjigovodskemu praktikantu iz drž. posestva v Turnišču, za podarjenih 1000 din, ki jih je imenovani prejel od sindikalne podružnice kot nagrado, pa jo je odstopil Rdečemu križu. Ta bo znesek uporabil za tečaje prve pomoči.

OORKS — Ptuj

Pomagajmo delovnemu ljudstvu, da bo doseglo v izobraževalnih tečajih primerno znanje

Izobraževalni tečaji naj se prično, kjer je le mogoče, 3. novembra 1949. Dotlejo bo izšel učni načrt, ki ga bodo dobila vodstva (tečajniki) izobraževalnih tečajev za predavatelje brezplačno pri okrajnih poverjeništvih za prosveto, kamor naj takoj pošljejo seznam predavateljev, potrjena od predsednika krajevnega vodstva tečaja (od predsednika ali od drugega odgovornega predstavnika izobraževalnega umetniškega društva ali predstavnika ljudsko-prosvetnega sveta, predstavnika OF ali pa najaktivnejše množične organizacije, šolskega upravitelja, skratka od tistega, ki se bo za tečaj zavzel, če še ne bo izbrano vodstvo tečaja).

Za posamezne predmete bodo do konca oktobra zaporedoma izhajale brošure, ki jih bodo razdeljevala poverjenišтва za prosveto v uporabo preko vodstva, oziroma tajnikov izobraževalnih tečajev proti predložitvi seznamu ali vsaj števila udeležencev, kar naj potrdi tajnik in še nekdaj iz vodstva tečaja. Izid vsake brošure bomo javili v dnevnem časopisu in po radiu.

Na isti način bodo tajniki dobili pri okrajnih poverjeništvih za prosveto po dva zvezka za vsakega tečajnika. Zvezke naj plačajo tečajniki.

Opozarjamo, da so tajniki tečajev, ki bodo za svoje delo honorirani, osebno odgovorni, da bodo dobili predavatelji in tečajniki potrebne brošure in zvezke. Zato naj se natančno ravnajo po zgornjih navodilih in po navodilih, ki bodo še objavljena.

Izvršni odbor Ljudske prosvete Slovenije.

Mladinsko kulturnoumetniško društvo Ivan Cankar na gimnaziji v Ptuj ob letnem občnem zboru

Pred letom je bilo na gimnaziji ustanovljeno Mladinsko umetniško društvo »Ivan Cankar« z namenom, da združi vse dijake iz ptujske gimnazije s kulturnim udejstvovanjem.

Z novim šolskim letom, ki je začelo 10. sept. t. l. se bi moralo to društvo nadaljevati z delom. Občni zbor za izvolitev novega vodstva in nakazilo perspektive za bodoče kulturno delo na ptujski gimnaziji je bil iz dneva v dan prelagan in končno napovedan za četrtek 20. oktobra t. l. Vsi dijaki so bili obveščeni o občnem zboru, nečlani društva pa povabljeni, da se vključijo. Občni zbor bi se moral vršiti po peti učni uri. Ob koncu pouka so se vsuli dijaki iz razredov in odšli. V risalnici, kjer bi se naj vršil občni zbor, so se zbrali štirje dijaki: lanska predsednica društva, lanski odbornik, zastopnica časopisnega mladinskega vodstva in en član.

Vprašamo se po vzrokih, zakaj se ptujski gimnazijci bolj ne zanimajo za kulturno delo. Poglejmo lanskoletno delo MKUD-a Ivan Cankar. Po ustanovitvi ga je tvorilo lepo število oddelkov. Od teh je opazno deloval le pevski zbor. Dramatska skupina se je pričela pripravljati. Ker se igralci niso zedinili za skupno delo, si niso našli niti časa niti veselja, in konec je bilo izglede za tozadevno uspešno delo na gimnaziji. Podobno je bilo z delom večine ostalih sekcij. Med šolskim letom se je vodstvo izmenjalo, ker so bili vodilni člani MKUD-a tik pred veliko maturo. Novo, neizkušeno vodstvo je sicer poskušalo izvesti nekatere naloge, ki pa so ostale le na papirju. To slabo delovanje v preteklem letu nosi veliko krivdo za sedanjo nezainteresiranost. Po tem, da se nekaterim dijakom enostavno ni ljubilo počakati nekaj minut na občni zbor, četudi so imeli samo štiri ure pouka, kaže na odtujitev dijakov od kulturno-prosvetnega dela. Iz tega, da na občni zbor niso prišli niti kulturno-prosvetni referenti posameznih aktivov LMS, se vidi, da so tudi ti zdrknili v brezdelje in brezskrbno življenje. Mladinska organizacija je na gimnaziji zanemarila skrb za ideološko vzgojo dijakov, zaradi česar mora MKUD Ivan Cankar nositi težke posledice. Te slabosti v začetku šolskega leta ne morejo ostati stalna slika dijakov ptujske gimnazije, zato se bo moral občni zbor ponoviti. Za ta občni zbor se bo morala gimnazijska mladinska organi-

Vprežni konji bodo v bodoče odkupljeni na podlagi odkupnih pogodb ali odločb o obvezni prodaji

Pri prevažanju lesa in pri prizadevanju državnega in zadržnega gospodarskega sektorja s povečanjem števila konjev je prišlo doslej večkrat do vprašanja vprežnih konj, ki jih imajo lastniki, ki jih ne potrebujejo za svoja gospodarstva ali za svoj poklic.

Da se ne bi to vprašanje ponavljalo tudi v bodoče in da ne bi bila zadržni in državni sektor vezana samo na slučajne možnosti odkupa konj, ki so jih lastniki vodili na sejem, je vlada LRS uredila vprašanje odkupa vprežnih konj po ceni, ki jo določi tričlanska komisija, ki jo postavi okrajni izvršilni odbor. Državni in zadržni sektor bosta odkupovala konje skoplence in kobile, stare od treh do deset let, z dobro kondicijo, pravilne rasti, popolnoma zdrave, brez bistvenih hib, skratka take, ki so sposobni za težko delo. V slučaju, da državna odkupna podjetja in zadržne, ki jih za odkup pooblasti minister za državne nabave v petnajstih dneh po prejemu seznamov lastnikov konj, ki lahko konje prodajo, po planu določenega števila vprežnih konj ne odkupijo, bodo v mejah plana za odkup posamezni lastniki konj iste morali obvezno prodati. Kontrolo nad tem odkupom bo vršil okrajni izvršilni odbor. Poverjenik OLO za državne nabave bo lahko v sporazumu s poverjenikom za kmetijstvo in poverjenikom za gospodarstvo odlo-

čil, kateri lastniki konj bodo morali te obvezno prodati.

Kot pri mnogih gospodarskih vprašanjih, bodo morali krajevni ljudski odbori tudi v vprašanju odkupa konj upoštevati ekonomsko moč, gospodarsko strukturo in razvitost konje-reje v svojem kraju, pri posameznih lastnikih pa tudi njihove gospodarske potrebe po vprežnih konjih. Prudarni odbori gotovo ne bodo zahtevali prodaje konj od lastnikov, ki jim je opravljanje voženj glavni ali celo edini vir zasluga.

Špekulanti se bodo seveda upirali prodaji vprežnih konjev, drugi bodo poskušali take konje odsvojiti, skriti ali storiti karkoli, da bi te konje obdržali. Takim poedincem gotovo ne bo vseeno, če bodo morali plačati do 50.000 din denarne kazni ali oditi na trimesečno popoljševalno delo ter pozabiti na konja, ki jim bo odvzet ali pa jim bo odvzeta kupnina za takega konja.

Tudi uradnim osebam, ki ne bi izpolnile obveznosti pri denarni kazni do 20.000 din ne bi bilo vseeno, če bi jih kaznoval Oblastni IO.

Z ureditvijo odkupa vprežnih konj so zaščitena pred izkoriščevalci državna in zadržna gospodarstva, ki bodo s konji bolj koristila planskemu gospodarstvu, kakor so doslej brezčutni poedinci. I. n.

Vpliv vaških veljakov v Gajevcih ovira delo funkcionarjev OF

Za dvig elektrifikacije in industrializacije naše države si dnevno prizadevajo organi ljudske oblasti s pomočjo množičnih organizacij, da bi s podeželja vključili v proizvodnjo delovne moči iz privatnega sektor-

ja, kjer te delovne moči nimajo zavarovanega obstoja, polne zaposlitve in možnosti razvoja. V tem prizadevanju ni mogoče oditi neopazno mimo vaških sovražnikov socializma, mimo njihovih poskusov za ohranitev gospodarskih položajev. Nobena alarmantna vest jim ni preogabna, da se je ne bi poslužili, vis strahopetnosti pred sovaščani jih ne moti, da ne bi poskušali zavleči v močvirje svojih sosedov in sorodnikov in se tako zavarovali pred odgovornostjo.

V vaseh, kjer je več vaških mož, ki so v stari Jugoslaviji predstavljali gospodarske in politične veljake, je borba proti njihovemu vplivu toliko očitnejša in njen učinek razločnejši. Vskakuje se jasno, da poskušajo pri slednjem koraku naprej v socialistično gospodarstvo ustvariti usmiljenja do samega sebe, da bi se s tem izognili ostrini revolucionarnega razvoja.

Na področje KLO Gajevci sem bil poslan kot aktivist za vključevanje delovne sile. Obrnil sem se na krajevni odbor OF v Gajevcih, sklical delovni sestanek in dosegl, da so se ga udeležili vsi člani odbora. Sledeči dan bi se moral vršiti množični sestanek OF. Funkcionarjem OF ni uspelo, da bi pripravili res množični sestanek članov, ki bi se moral vršiti pri posestniku Rižner Jožetu v Gajevcih. Kdor pozna Rižner Jožeta se ne more čuditi, zakaj sam ni pristvoval sestanku in zakaj je šel raje pomagat sosedu luščiti koruzo. Na sestanku bi zopet kaj slišal o nalogah Osvobodilne fronte za izvedbo petletke, o graditvi socializma na vaseh in o borbi proti izkoriščanju. Takih stvari on ne prenese. Najbolj bi mu ugajalo, če bi lahko komu opisoval svoje prizadevanje za ohranitev privatnega sektorja gospodarstva, predvsem pa za ohranitev ugledne Rižnerjeve bogatije, sicer bi se res zgodilo v Gajevcih, da bi ga kdo smel nagovoriti: tovariš Rižner, ko se je bil svoj čas dobro navadil na nazivanje: gospod Rižner.

Jasno je, da poedinci Rižnerjevega kova ne bodo mogli vplivati na to, da se v Jugoslaviji ne bi izvedla petletka in da v Jugoslaviji privatni sektor ne bi odigral vloge, ki jo je dolžan odigrati v socialistični družbeni ureditvi.

Funkcionarji Osvobodilne fronte v Gajevcih bodo morali temeljiteje prijeti za delo in upoštevati, da prihajajo aktivisti njim v pomoč ne pa obratno in da se ne bodo mogli pri vsakem revolucionarnem ukrepu izgovarjati na aktivista, temveč edino na svojo zavest, pred katero si morajo priznati, da večkrat dovolijo sovražnikom socializma razkrajati, kar množica poštenih ljudi dnevno nesebično ustvarja.

Gornjemu pojavu v Gajevcih se ne čudim, ker so nastopi vaških veljakov povsod enaki in za katere ima ljudska oblast dovolj sredstev, da jim lahko odreja mesta, ki jim pripadajo. L. R.

Pota tatov je mogoče odkriti, četudi jih spretno zakrivajo

Državno posestvo v Podlehniku vključuje v delo marljive delavce iz okoliškega naselja, da bi izvedlo proizvodni plan v kmetijstvu in vinogradnistvu.

Med delom kot prostim časom se člani delovnega kolektiva na drž. posestvu pomenjujejo o poedincih v svoji okolici, ki so vedno pripravljene kritizirati kolektivno delo na drž. posestvu in napore za ojačanje in razširitev družbenih gospodarskih pozicij. Razvoj časa odkriva te poedince, med katere spada tudi Sakelšek Franc iz Dežnega, ki je mislil, da namestnik upravnika drž. posestva tov. Zelenko ne bo opazil, če bo na drž. posestvu en voz manj in če bo Sakelšek imel en voz več.

Stručl Neža iz Gerce, ki dela na posestvu, ni vedela, kdaj se je pri njej ogledal Sakelšek Franc državni voz, opazila pa je, da je voz izginil. Kdo bi si mislil, da bo Sakelšek Franc v deževni noči naložil prednji del voza na rame in ga odnesel pol kilometra daleč preko travnikov in močvirja, ga postavil v grabl v Dežnem in tako pustil sled voza. Sakelškova sosedja si gotovo nista mogla misliti, da namerava Sakelšek na enostaven način priti do voza.

Organ postaje NM pri Vidu tov. Božič Anton je imel težko nalogo Sakelšek Franc iz previdnosti ni bil obut stopinje bosih nog pa je izpral dež. Breme je bilo težko, pot slaba. Sakelšek Franc je moral počivati. Sled je bila najdena. Tov. Božič Anton je bil na svojem pohodu ves umazan in blaten, za kar pa mu ni bilo mar. Uspeh njegovega dela je dosežen. Drž. posestvo v Podlehniku ima zopet svoj voz. Sakelšek Franc bo ostal v očeh delovnega ljudstva iz okolice Podlehnika. Dežnega in Gerce po sodišču kaznovani nepoštenjak, tovariš Božič Anton pa ljudstvu znani bорец proti špekulantom in tatovom ter pohlepnejšem po družbeni imovini. Čn.